Wychodzi raz w tygodniu. | Opłata pocztowa uiszczona gotówką.

ROK XXI. | Kraków 30 kwietnia 1938 | Numer 15.

PRZEGLĄD KUPIECKI

ORGAN ZWIĄZKU STOWARZYSZEŃ KUPIECKICH MAŁOPOLSKI ZACHODNIEJ

Cena abonamentu

Abonament kwartalny	4 zł
„ półroczny	8 zł
„ roczny	16 zł

Prenumeratę i ogłoszenia przyjmują wszystkie biura dzienników i ogłoszeń

Godziny urzędowe Redakcji od 6 do 7 wiecz. Rękopisów Redakcja nie zwraca.

Redakcja i administr. Kraków, Grodzka 40. Telefon Nr. 132-67

Konto P. K. O. Nr. 400.342.

Ogłoszenia:

Wiersz milim. 1 szp. na okładce	40 groszy
Wiersz milim. 1 szp. na I str. okładki	60 groszy
Wiersz milim. 1 szp. w tekście	60 groszy

Cała strona okładki Zł 200 Pół strony okładki Zł 100
Ćwierć strony Zł 50 Ósma strony Zł 25
Cała strona w tekście Zł 450, Pół strony Zł 230
Ćwierć strony Zł 120 Jedna ósma strony Zł 60

Rozpowszechniajcie „Przegląd Kupiecki”

WYWÓZ PRZEZ CUDZOZIEMCÓW LISTÓW KREDYTOWYCH WYSTAWIONYCH ZAGRANICĄ NA ICH IMIĘ

Okólnikiem L. D. IV 7915/3/38 Ministerstwo Skarbu zawiadomiło podległe organy, że Komisja Dewizowa uchwałą generalną zezwoliła — aż do odwołania — na wywóz zagranicę przez cudzoziemców listów kredytowych, wystawionych zagranicą na ich imię, — bez względu na to, czy powyższe środki płatnicze zostały przy wjeździe zgłoszone przy kontroli dewizowej, czy cudzoziemiec posiada na nie „zaświadczenie o przywozie środków płatniczych i walorów". Równocześnie ministerstwo skarbu wyjaśniło, w jaki sposób listy kredytowe mogą być określone w tytule, a w szczególności, jakie nazwy w językach obcych odpowiadają pojęciu listu kredytowego. Chodzi tu w szczególności o następujące nazwy: lettre de crédit, lettre de crédit circulaire, crédit, letre crédit spéciale, llter of credit, circular letter of credit, commercial letter of credit, world letter of credit, Travaller Letter of credit, letter, circular credit, direct credit, kreditbrief, zirkularkreditbrief, reisekreditbrief, spezial kreditbrief, carta de credito circular, credito circular, lettera de credito.

3 czerwca rozstrzygnięcie przetargu, ale robota ma być wykonana do 15 maja

„Przegląd Budowlany" zamieszcza w swych niedyskrecjach nowy kwiatek, dotyczący przetargów.

„Przyzwyczailiśmy się do tego, że przy wykonaniu terminów wykonania nie liczą się instytucje z realnymi możliwościami techniki budowlanej i bardzo często przez nie przemyślany pośpiech nakładany na wykonawców — podraża nie potrzebnie koszty budowy. Nie budzi u nas zdumienia nawet fakt, iż dłuższy okres czasu przeznacza się na formalności przetargowe niż na samą robotę.

Mimo tego zblazowania naszego na punkcie niekonsekwencji w dziedzinie terminów, zmuszeni jednak jesteśmy zanotować pewien nowy wyczyn przekraczający dotychczasowe praktyki.

Ogłoszono przetarg na wykonanie pewnej roboty mostowej z terminem składania ofert na 3 marca. Termin wykończenia roboty wyznaczono na 15 maja tego samego roku. Ten krótki termin już sam przez się dość dziwny, staje się humoreską, jeżeli kilka wierszy dalej czytamy: „termin ważności oferty — 3 miesiące od dnia otwarcia ofert". Innymi słowy zleceniodawca zastrzega sobie prawo rozstrzygnięcia przetargu do 3 czerwca, ale żąda, by robota była ukończona do 15 maja.

Zdajemy sobie sprawę, iż jest to wynik bezmyślności biurokratycznej. Jeden wydział określił termin kalendarzowy do ukończenia roboty, inny wydział — przetrzymawszy odpowiednio długo sprawę — ogłosił pono przetarg nie zmieniając terminu ukończenia roboty, zastrzegając sobie w dodatku wygodnie długi okres na zabawę przetargową.

Byłoby to wszystko humoreską, gdyby nie często notowany fakt, iż tego rodzaju absurdy zostają później wprowadzane do zawieranych umów i z całą powagą są egzekwowane".

PRZEGLĄD KUPIECKI

ORGAN ZWIĄZKU STOWARZYSZEŃ KUPIECKICH MAŁOPOLSKI ZACHODNIEJ.

Rok XXI. Kraków, dnia 30 kwietnia 1938 Nr. 15.

Echa tygodnia.

Wydarzeniem pierwszorzędnej wagi jest sensacyjne przemówienie p. wicepremiera Kwiatkowskiego, wygłoszone w Katowicach dnia 24 bm. Fakt, że p. Minister Skarbu w chwili wolnej od prac parlamentarnych i w okresie wielkiego napięcia uwagi całego społeczeństwa na zagadnienia polityki wewnętrznej i zagranicznej odsłania swe oblicze polityczne — zarysowuje całkowicie nowe możliwości w sytuacji krajowej. Pan wicepremier Kwiatkowski unikał dotąd starannie angażowania się w rozgrywki polityczne. Snać jednak polityka zbyt silnie zaciążyła także nad gospodarstwem i skarbowością Rzeczypospolitej, że kierownik państwowej polityki gospodarczej uznał za wskazane wyjść poza krąg swych oficjalnych zainteresowań i spojrzeć bliżej na rzeczywistość polską.

Pan wicepremier słusznie podkreślił, że „powodzenie większe lub znacznie mniejsze, albo niepowodzenie w roku 1939 zależeć będzie w większej mierze od atmosfery wewnętrzno-politycznej w roku 1938. To ostrzeżenie musi paść z ust ministra skarbu."

Pan wicepremier Kwiatkowski omówił kolejno zagadnienie rządu, inicjatywy gospodarczej państwa, potrzebę zwartej organizacji i konsolidacji, potrzebę uprzemysłowienia kraju i odrodzenia kultury. Szczególnie wielkie wrażenie wywołały następujące słowa: „Zmienny jest rząd i zmienny jest skład parlamentu, zmienna jest ordynacja wyborcza izb ustawodawczych i instytucyj samorządowych. Zmienny jest każdy element, który nie stanowi pionu egzystencji państwa i rozwoju sił narodowych, szczególnie zaś gdy stanowić by miał przeszkodę w dziele konsolidacji."

Społeczeństwo dopatruje się w tym oświadczeniu możliwości daleko idących zmian w obecnym układzie stosunków politycznych. Mówiąc o inicjatywie państwa p. wicepremier określił ją jako „akcję wstępną", która ma na celu „wytknąć kierunki dla równoczesnego i harmonijnego, planowego realizowania zarówno postulatów rozbudowy tzw. przemysłu obronnego, jak też i dla zagadnienia rozwoju urbanizacji, odciążenia przeludnionej wsi, organicznego spojenia 2-ch dzielnic Polski poprzez martwy pas zaborczy, przesunięcia na korzyść żywiołu polskiego udziału w wartościach przemysłowych i handlowych, a wreszcie i postulatu ogólnego ożywienia koniuktury w Polsce i przygotowania nowych terenów dla inwestycji prywatnych".

Mocno podkreślił p. wicepremier zasadę uprzemysłowienia kraju, mówiąc:

> *„Jest koniecznością dziejową i postulatem wewnętrznej spoistości państwa, by w stosunkowo szybkim czasie około 50 proc. ludności zamieszkiwało miasta, by piętno narodowe polskie naszych miast a więc i handlu i przemysłu w Polsce zostało na nowo przywrócone i dominowało w każdej dziedzinie. Tylko w ten sposób możemy zmienić niekorzystną strukturę polskiej wsi, przeludnionej i zbiedzonej i pokonać notorycznie znany fakt, iż pod względem dynamiki gospodarczej — pomimo tylu walorów politycznych — zajmujemy jedno z ostatnich miejsc w Europie.*
>
> *Dalszą konsekwencją tak ustalonego dążenia musi być fakt, że z przeludnionej Polski emigrować muszą głównie elementy niepolskie, a przede wszystkim te, które w ostatnich dziesięcioleciach wcisnęły się do Polski i pozostały w niej ciałem obcym, a czasem nawet i wrogim.*
>
> *Proces uprzemysłowienia i urbanizacji nie może się dokonać w tempie pożądanym, jeżeli nie wycach, określonych prawem i nie ulegającej zmianom tworzymy nowej, korzystnej atmosfery dla prywatnej ekspansji i twórczości gospodarczej w granicprzy każdej okazji. To też każdą inicjatywę gospodarczą oceniać trzeba z punktu widzenia rozwoju rodzimej produkcji, wzrostu niezależności Polski od obcych surowców i wzrostu dochodu społecznego."*

Wydaje nam się, że i tu musi być zachowana pewna hierarchia celów i zadań. Pan wicepremier Kwiatkowski jednym tchem żąda dozbrojenia Polski, uprzemysłowienia kraju, ożywienia koniuktury i wzrostu potęgi państwa przy równoczesnym podkreślaniu konieczności „unarodowienia" życia gospodarczego, domaganiu się emigracji „elementów niepolskich", domaga się respektowania Konstytucji „zarówno w stosunku do siebie samych jak i innych narodowości zamieszkujących państwo polskie", a równocześnie deklaruje gotowość poparcia antysemityzmu gospodarczego, który jest podważeniem zasady praworządności, który sprzeciwia się literze i duchowi Konstytucji i który oznacza walkę z żydowską mniejszością narodową. Nie staramy się bynajmniej wyłaniać z pięknego przemówienia p. wicepremiera sprzeczności. Oddajemy hołd wspaniałym wartościom retorycznym mowy p. wicepremiera. Ale z tego nie wynika abyśmy mieli zamykać oczy na luki w powiązaniu logicznym niektórych ustępów mowy p. wicepremiera, ustępów, które właściwie rozstrzygają o pionie ideowym programu p. Kwiatkowskiego.

W naszym pojęciu bowiem nie można osiągnąć ożywienia koniunktury drogą gnębienia gospodarczego trzech i półmilionowej masy Żydów polskich, którzy stanowią przecież ogromne wartości gospodarcze. Można o Żydach sądzić co się chce, ale nie pobodna przecież zaprzeczyć, że walka z żydowskimi kupcami i przemysłowcami, reprezentującymi bardzo poważny odłam krajowego przemysłu, handlu, rzemiosła i finansów, to jest nietylko świadome tworzenie biedy dla ludności żydowskiej, ale równocześnie nieświadome podcinanie gałęzi, na której spoczywa cały gmach koniunktury polskiej. Nie można realizować

programu powiększenia potencjału zbrojnego Polski przy równoczesnym osłabianiu żydowskich elementów gospodarczych, które nie dadzą się oddzielić od ogólnej siły gospodarczej państwa polskiego. Nie można wołać o potęgę i mocarstwowość Polski a równocześnie żądać emigracji kilku milionów obywateli, ponieważ o rozwoju mocarstwowym danego państwa decyduje w pierwszym rzędzie liczba jego obywateli. Nie można skutecznie pracować nad odrodzeniem kultury, gdy równocześnie propaguje się program, którego realizacja uwarunkowana jest nienawiścią narodowościową i ksenofobią i którego samo głoszenie wyzwala w społeczeństwie a szczególnie wśród młodszego pokolenia instynkty burzenia i niszczenia zamiast instynktów szlachetnego współzawodnictwa, szacunku dla cudzej pracy i umiaru. Nie można skutecznie pracować nad dziełem uprzemysłowienia kraju i nad rozwojem naszych miast przy akompaniamencie ekscesów i zaburzeń narodowościowych hamujących wszelką inicjatywę przedsiębiorczą i zniechęcających do inwestycyj przemysłowych.

Może naiwnym będzie nasze przyznanie się, że od ministra skarbu i kierownika polskiej polityki gospodarczej, odpowiedzialnego za stan gospodarczy i skarbowy Rzeczypospolitej spodziewaliśmy się ostrzeżeń, idących po linii powyżej przez nas naszkicowanej.

Co mówi dyrektor departamentu podatkowego w Min. Skarbu o zagadnieniach podatkowych.

W cyklu odczytów zorganizowanych przez Stowarzyszenie Elektryków Polskich w Warszawie, po odczytach ministra Romana, prezesa Młynarskiego, wiceministra Rosego, Jastrzębowskiego i Studentowicza w dniu 4 bm. wygłosił odczyt, poświęcony polityce skarbowej dr. Jerzy Lubowicki, dyrektor Departamentu Podatkowego Ministerstwa Skarbu.

Interesujące swoje uwagi referent zapoczątkował charakterystyką zagadnień, składających się na całokształt problemu polityki skarbowej. W problemach tych polityka skarbowo-podatkowa stanowi tylko fragment całości. O ścieśnionej w ten sposób polityce skarbowej można mówić, jako o kompleksie gospodarczo prawnym, o zbiorze zasad z punktu widzenia teorii skarbowości, o kompleksie norm prawnych, wreszcie o realizacji zasad prawa podatkowego. Przedmiotem odczytu p. dyrektora Lubowickiego były te dwa ostatnie zagadnienia, w szczególności problem systemu podatkowego i realizacji prawa podatkowego.

Zagadnienie systemu podatkowego podlegało u nas wielokrotnym krytykom i spostrzeżeniom. Często słyszy się głosy, że nasz system podatkowy kształtował się przypadkowo, że przy dużej rozpiętości świadczeń, podatki nasze były zbyt mało wydajne. Niewątpliwie i w naszym systemie można znaleźć luki. Każdy jednak system podatkowy posiada wady, zależne od specyficznych warunków, w których się ten system kształtował. Porównanie naszego systemu z innymi pozwala na stwierdzenie, że system nasz nie jest gorszy od stosowanych w innych krajach, a niejednokrotnie lepszy. Daje się on podzielić na dwie przyjęte już u nas grupy podatków: pośrednich i bezpośrednich. O ile system podatków bezpośrednich nie budził u nas specjalnych zastrzeżeń, o tyle całe nastawienie krytyczne opinii publicznej skierowane było dotychczas na zagadnienia, związane z podatkami bezpośrednimi. W naszych podatkach bezpośrednich możnaby znaleźć niewątpliwie pewne braki. Tym nie mniej zwłaszcza ostatni okres przyniósł poważne reformy, zmierzające do usunięcia tych braków i przystosowania naszego ustawodawstwa do wymagań życia gospodarczego. Należy tu przede wszystkim położyć nacisk na zniesienie świadectw przemysłowych, stanowiących przeżytek odziedziczony po rosyjskich zaborcach. Ze zniesieniem tych świadczeń odpada cały balast uzależniania świadczeń od ilości izb zajmowanych przez przedsiębiorstwo, liczby zatrudnianych robotników itd. Korzyść, jaką ze zniesienia świadectw przemysłowych uzyskało życie gospodarcze, będzie dla Skarbu nader kosztowna, przede wszystkim dlatego, że podatek ze świadectw wpływał znacznie lepiej, aniżeli inne podatki. Niezależnie od świadectw, należy podkreślić zniesienie dwukrotnego opodatkowania osób prawnych, dokonane już zmiany w dziedzinie stemplowania rachunków, prace nad klasyfikacją gruntów, mającą na względzie zastąpienie przedwojennych katastrów i wprowadzenie nowych zasad w podatku gruntowym i inne zmiany i ulepszenia.

Jeśli chodzi o zagadnienie rozkładu świadczeń, nie może być ono rozwiązane wyłącznie na płaszczyźnie słusznościowej. Rozkład świadczeń bowiem jest wynikiem układu stosunków polityczno - gospodarczych i społeczno - fiskalnych. Względy te

powodują, że naszemu rozkładowi świadczeń można się dopatrzeć mankamentów w rozkładzie świadczeń przy porównaniu wysokości świadczeń bezpośrednich i pośrednich, uznawanych za niesłuszne społecznie ze względu na obciążanie szerokich mas. Zaobserwować dalej można wady rozkładu świadczeń przy zestawieniu wpływów wsi w stosunku do pozostałych rodzajów dochodu. Pamiętać jednak należy, że powyższe sprawy nie mogą być rozwiązywane wyłącznie ze społecznego punktu widzenia, ale należy brać pod uwagę przede wszystkim względy gospodarcze, a zwłaszcza momenty związane z przerzucalnością podatków i wiążącym się z tym poziomem cen. W każdym razie należy stwierdzić, że nasza polityka skarbowa iść winna w kierunku ochrony raczej drobnego wytwórcy, zwłaszcza w początkowych stadiach jego działalności, to znaczy w tym okresie, kiedy umacnia on organicyjnie i finansowo swoje przedsiębiorstwo.

W przedmiocie wysokości świadczeń należy zauważyć, że nasze podatki nie są wyższe od przyjętej w tym względzie rozpiętości w stosunkach zagranicznych. Jeśli przyjmiemy przeciętną wysokość wpływów z tytułu podatków na 1.900 mil., dodamy do tego świadczenia na rzecz samorządu w wysokości 400 mil. i dodamy świadczenia socjalne w wysokości 500 mil. zł., uzyskamy sumę wpływów, sięgającą 3.000 milionów złotych, co przy dochodzie społecznym, wynoszącym ostatnio 15 miliardów złotych, stanowi 20 proc. ogólnego dochodu. Nie jest to wiele, jeżeli zważy się, że w Anglii stosunek ten wynosi 25 proc., w Niemczech 23 proc., a w Stanach Zjednoczonych 30 proc. Oczywiście obraz ten zmienia się, jeżeli na zagadnienie spojrzymy ze stanowiska dochodu wolnego, który zostaje w Polsce nieopodatkowany w zestawieniu z dochodem wolnym, zostającym w krajach wyższego bogactwa kapitałowego. Należy stwierdzić, że na wysokość obciążenia wpływają przede wszystkim potrzeby publiczne, a Polska nie posiada tych rezerw, z których na potrzeby te mogą czerpać inne kraje.

Na system podatków naszych wpływa również kwestia szeroko stosowanych ulg. Tak więc działalność spółdzielcza, popieranie obrotów giełdowych, nie obciążanie podatkiem od nieruchomości wsi, wykonywanie wielu czynności w zasadzie opodatkowanych przez organizacje publiczne i społeczne, podatków niepłacące — wszystko to tworzy pewną pulę, którą odbić sobie trzeba na pozostałych świadczeniach. Nie podobna również pominąć szeroko u nas stosowanego ukrywania podstaw do wymiaru, które również odbija się na zwiększenie pozostałych obciążeń. Sprawa wysokości świadczeń jest kwestią wysokości potrzeb. Jeżeli mamy rozwijać się inwestycyjnie, gospodarczo i kulturalnie, musimy liczyć się z potrzebą osiągania większych świadczeń. A przecież pamiętać należy, że nasza polityka skarbowa ma duże zrozumienie dla wszelkich poczynań inwestycyjnych i to, co się u nas dzieje na odcinku inwestycyjnym, odbiega poważnie od systemów, przyjętych w tym względzie zagranicą. Wspomnieć wreszcie należy, że niezależnie od niewątpliwej poprawy w tendencjach polityki skarbowej możemy również zaobserwować duże sukcesy na odcinku usprawnienia techniki skarbowej. Ordynacja podatkowa, system podatków ryczałtowych, opartych na ugodach z płatnikiem, są wyrazem dążeń resortu skarbowego do uproszczenia i usprawnienia naszych stosunków podatkowych.

Polityka skarbowa jest problemem szczególnie zawiłym i trudnym, łączyć bowiem musi czynniki prawa, ekonomii, polityki i moralności. Łącząc postulaty teorii skarbowości z potrzebami Państwa i różnolitymi sprzecznościami interesów gospodarczych i społecznych, polityka skarbowa staje niejednokrotnie w obliczu dużych trudności. Jeśli aparat skarbowy nastawiony jest na walkę z tymi trudnościami, musi on znaleźć zrozumienie w czynniku obywatelskim, a przede wszystkim w potrzebie podnoszenia moralności podatkowej.

Instrukcja w sprawie poboru zryczałtowanego podatku obrotowego w 1938 r.

Min. Skarbu wydało dla wszystkich urzędów skarbowych instrukcję w sprawie poboru zryczałtowanego podatku przemysłowego od obrotu w 1938 r.

W instrukcji tej Ministerstwo Skarbu wyjaśniło co następuje:

Zryczałtowanemu podatkowi przemysłowemu od obrotu na rok 1938 podlegają jedynie te przed-

siębiorstwa, które zostały zaliczone do odpowiednich grup ryczałtu na lata 1936 i 1937.

Pracownie i zajęcia rzemieślnicze, rękodzielnicze, dorożkarstwo (również przedsiębiorstwa dorożek samochodowych), furmaństwo oraz rybołóstwo, nie podlegają podatkowi przemysłowemu od obrotu, nie opłacają zryczałtowanego podatku.

Związki samorządu terytorialnego otrzymują udział w zryczałtowanym podatku przemysłowym od obrotu w wysokości 17 proc. wpływów z tego podatku.

Wpływy z odsetek, pobranych od zaległości w zryczałtowanym podatku przemysłowym od obrotu, przypadają w całości na rzecz Skarbu Państwa.

W przedsiębiorstwach, prowadzących sprzedaż wyrobów państwowego monopolu spirytusowego i tytoniowego, jako obrót osiągnięty ze sprzedaży tych wyrobów przyjmować należy sumę stanowiącą różnicę między ceną pobieraną przez państwowy monopol, a wyznaczoną przez tenże monopol ceną sprzedażną.

Wyłączenie przedsiębiorstwa od opłacania podatku w formie ryczałtu może nastąpić jedynie w tych przypadkach, gdy urząd skarbowy dysponuje danymi, uzyskanymi z zeznań i wyjaśnień płatnika, z ksiąg, zapisków i innych pisemnych materiałów informacyjnych, pozwalającymi na cyfrowe ustalenie, iż:

a) ogólny obrót przedsiębiorstwa za rok podatkowy 1936 lub 1937 przewyższył kwotę 50.000 zł. bądź też

b) nie przewyższając wprawdzie tej kwoty był jednakże w latach 1936 lub 1937 co najmniej o 25% wyższy od obrotu przyjętego za podstawę do wymiaru podatku przemysłowego od obrotu za rok 1935.

Ustalenie wzrostu obrotu na podstawie uzyskanych przez urząd skarbowy pisemnych informacji powinno odbywać się bez zasięgania opinii biegłych w przedmiocie ustalania ogólnej sumy obrotu; natomiast w razie potrzeby należy wzywać zainteresowanych płatników, jak również biegłych, do udzielania odpowiednich wyjaśnień na okoliczności konkretne (np. co do zysku brutto na sprzedawanych towarach, ceny nabycia i sprzedaży towarów — w przypadkach posiadania informacji, dotyczących ilości zakupionych towarów).

Za „inne pisemne materiały informacyjne“ należy uważać wyłącznie pisemne informacje o zakupie i sprzedaży surowców i towarów oraz dowody przywozu (pocztowe, kolejowe).

Przedsiębiorstwa, które na rok 1938 podlegają zaliczeniu, a są prowadzone na podstawie świadectw przemysłowych kategorii niższych w drodze przyznanych ulg (zarówno indywidualnych, jak i z urzędu) — nie podlegają zryczałtowanemu podatkowi.

Umarzanie prywatno-prawnych wierzytelności państwowych

Ostatnio ogłoszone zostały przepisy o umarzaniu nieściągalnych prywatno - prawnych wierzytelności państwowych. Przez tego rodzaju wierzytelności rozumie się zarówno prywatno - prawne wierzytelności Skarbu Państwa, jak i państwowych przedsiębiorstw, monopoli i funduszu. Zgodnie z przepisami wierzytelność uważa się za nieściągalną w szeregu wyszczególnionych wypadków. I tak nieściągalną będzie wierzytelność, jeżeli dla jej ściągnięcia konieczne jest ustalenie osoby dłużnika, a ustalenie to jest niemożliwe — jeżeli egzekucja sądowa lub postępowanie upadłościowe, obejmujące poszukiwaną wierzytelność nie doprowadziły do jej ściągnięcia, jeżeli dłużnik zmarł, a w wyniku dochodzeń administracyjnych ustalono, że zmarły nie pozostawił żadnego majątku, lub że pozostały po zmarłym spadek składa się wyłącznie ze sprzętów domowych lub przedmiotów codziennego użytku o wartości nieprzekraczającej 500 zł., a pozostałe ruchomości nie podlegają zajęciu na podstawie przepisów szczególnych. Wierzytelność uważa się również za nieściągalną, jeżeli w wyniku dochodzeń administracyjnych ustalono, że dłużnik nie posiada żadnego majątku, z którego możnaby poszukiwać dane wierzytelności, lub że posiadany przez dłużnika majątek nie wystarczyłby na pokrycie kosztów jej ściągnięcia — jeżeli wierzytelność nie przewyższa 100 zł., a jej ściągnięcie byłoby połączone z trudnościami niewspółmiernymi do jej wartości, i wreszcie **jeżeli przeprowadzenie egzekucji mogłoby spowodować ruinę gospodarczą dłużnika.**

Umorzenie wierzytelności, za którą obok dłużnika głównego odpowiadają wobec Skarbu Państwa lub państwowych przedsiębiorstw monopoli i funduszów inne osoby, może nastąpić tylko wtedy, gdy zachodzą co do wszystkich zobowiązanych warunki umorzenia. Jeżeli wierzytelność została pokryta częściowo, to pozostała część może być umorzona, jeżeli co do niej zachodzą przewidziane ustawą warunki. Wydanie decyzji o umorzeniu należy do ministra skarbu na wniosek właściwego urzędu. Wydanie decyzji o umorzeniu wierzytelności przedsiębiorstwa, wydzielonego z administracji państwowej, należy do władz przedsiębiorstwa. Minister Skarbu i poszczególni ministrowie mogą uprawnienia, wynikające z ustawy, przekazywać organom bezpośrednio sobie podległym. Powyższych przepisów nie stosuje się przy umarzaniu wierzytelności, dokonywanym na podstawie przepisów szczególnych.

Przytoczone powyżej przepisy stanowić będą zasadę dla umorzenia szeregu wierzytelności, które dotychczas stanowiły zbyteczne obciążenie rachunkowości instytucji państwowych. Znamienny przepis wprowadzony został przez uznanie, że wierzytelność uważa się za nieściągalną, jeżeli przeprowadzenie egzekucji mogłoby spowodować ruinę gospodarczą dłużnika.

Kronika.

Firmie B. Schonberg, skład sukna w Krakowie, ul. Grodzka 31, wieloletniemu członkowi Krakowskiego Stowarzyszenia Kupców, serdeczne gratulacje z okazji zmiany lokalu i życzenia pomyślności wyraża

Prezydium i Wydział
Krak. Stowarzyszenia Kupców.

PREMIOWANE WKŁADY OSZCZĘDNOŚCIOWE w P. K. O.

Dnia 20 kwietnia 1938 r. odbyło się w P. K. O. szóste publiczne premiowanie na wkłady oszczędnościowe premiowane serii IV-tej. W premiowaniu brały udział książeczki, na które wniesiono wszystkie wkładki za ubiegły kwartał w terminie do dnia 2 kwietnia 1938 r.

Premie po zł. 1.000.— padły na NrNr: 322.579, 324.669, 332.563, 334.111, 392.179.

Premie po zł. 500.— padły na NrNr: 301.599, 306.331, 310.285, 314.209, 314.307, 326.957, 330.170, 335.837, 340.906, 341.456, 343.513, 350.349, 352.155, 354.026, 358.164, 361.565, 362.199, 362.596, 393.350, 393. 944, 396.886.

Premie po zł. 250.— padły na NrNr: 304.082, 312.594, 315.121, 315.462, 319.652, 320.190, 320.854, 320.964, 321.107, 321.781, 330.459, 330.576, 330.692, 332.504, 337.212, 338.182, 339.384, 339.622, 339.815, 341.369, 341.663, 342.506, 343.694, 343.727, 344.899, 345.424, 346.412, 347.077, 348.025, 349.431, 354.580, 354.935, 356.239, 356.391, 356.807, 357.970, 359.780, 364.080, 365.359, 368.710, 368.882, 369.415, 370.012, 373.887, 373.957, 376.693, 377.528, 382.914, 383.414, 384.844, 386.874, 387.035, 387.831, 390.029, 392.252, 393.595, 393.948, 395.283, 396.298, 397.206, 398.628, 399.007, 399.593, 399.789.

Poza tym padło 212 premii po zł. 100.—

Po raz drugi padły premie: zł. 500.— na Nr 341.456. zł. 250.— na Nr. 341.663, zł. 100.— na NrNr: 328.783, 374.762, 378.722.

Ogółem padło premii 302 na łączną kwotę zł. 52.700.— O wylosowanych premiach właściciele książeczek są powiadomieni listownie.

Należy zaznaczyć, że zasadą wkładów oszczędnościowych premiowanych serii IV-tej jest stały wzrost liczby premii w miarę wzrastania wkładów na książeczce, przy czym po otrzymaniu premii książeczki nie tracą swej wartości, lecz nadal biorą udział w następnych premiowaniach, pod warunkiem regularnego opłacania dalszych wkładek.

Książeczki serii IV-tej, na które padły premie w poprzednich premiowaniach, dotychczas niepodjęte:

zł. 250.— Nr 309.869.

zł. 100.— NrNr: 301.369, 303.581, 325.787, 331.652, 334.869, 340.210, 340.816, 352.316, 355.618, 357.905, 367.107, 386.667.

P. T. Abonenci „Przeglądu Kupieckiego" oraz Członkowie Krak. Stowarzyszenia Kupców mogą otrzymać zniżki do kina „Wanda" w Adm. „Przeglądu Kupieckiego".

Komunikaty.

Ministerstwo Komunikacji, Kierownictwo Budowy Kanału Kamiennego, Sarny, ul. Staszica 11, ogłosiło następujące przetargi na:
1) „baby" do robót kafarowych (L. dz. 2781),
2) agregaty elektryczne (L. dz. 2966),
3) wibratory do betonu (L. dz. nie podano),
4) betoniarki (L. dz. 2975).

Równocześnie zawiadamia się, że Ministerstwo Komunikacji, Biuro Dróg Wodnych, ogłosiło w Monitorze Polskim z dnia 5 kwietnia b. r. Nr. 78 — przetarg na budowę zapory i części budowlanej zakładu wodno - elektrycznego w Czchowie na Dunajcu.

——o:O:o——

Dyrekcja Okręgowa Kolei Państwowych w Poznaniu, ogłosiła targi nieograniczone, na dostawę poniżej podanych materiałów:
1) tkanin lnianych,
2) siatek żelaznych ocynkowanych i do iskrochronów oraz siatek mosiężnych i miedzianych,
3) lakieru czarnego rdzo-chronnego,
4) rozpuszczalniku do lakieru czarnego rdzochronnego,
5) cegły szamotowej do palenisk parowozowych,
6) szczeliwa konopnego, grafotowanego, klingerytu i asbestu,
7) drutu i blachy mosiężnej, miedzianej i blachy cynkowej,
8) tarcz szmerglowych,
9) odlewów stalowych (maźnic).

Otwarcie tych przeargów odbędzie się w dniach: 1) 8 kwietnia, 2) 12 kwietnia, 3) 15 kwietnia, 4) 15 kwietnia, 5) 15 kwietnia, 6) 22 kwietnia, 7) 22 kwietnia, 8) 26 kwietnia, 9) 29 kwietnia br.

Szczegóły tych przetargów ogłoszone są w Monitorze Polskim.

——o:O:o——

Zawiadamia się o przetargu ofertowym, ogłoszonym przez Zarząd Miejski w Tarnowie, Miejski Zakład Wodociągowo - Kanalizacyjny, L: 750 38, na budowę kolektora, podkolektora i kanałów ulicznych.

——o:O:o——

Dyrekcja Okręgowa Kolei Państwowych w Krakowie ogłasza przetarg ofertowy na dostawę:
1) knotów do lamp naftowych, (Wydział Zasobów Nr. V 2 e 310/1/38,
2) materiałów do elektrycznego aświetlenia wagonów, (Nr. V 2 d 51/2/38).

——o:O:o——

Zawiadamia się o przetargu ofertowym na roboty instalatorskie wodociągowe w Krzeszowicach, ogłoszonym przez Zarząd Miejski w Krzeszowicach, Nr. 6-2/938.

——o:O:o——

o przetargu ofertowym na dostawę tygli grafitowych, dla Dyrekcji Okręgowej Kolei Państwowej w Krakowie, Wydział Zasoboów, Nr. V 2 d 284/1/38.

——o:O:o——

Izba przemysłowo - handlowa w Krakowie, podaje do wiadomości zainteresowanych, że czynna jest w Warszawie przy ulicy Wiejskiej 14 Repre-

zentacja Oceanicznej Agencji Okrętowej (Ocean Schipping Agency) Sp. z o. o. w Gdyni, agentury „Johnson Line“ utrzymującej regularną komunikację motorowcami między Polską a Brazylią, Urugwajem i Argentyną.

Linia ta daje możność komunikacji z Zachodnim Wybrzeżem Ameryki Południowej oraz z Zachodnim Wybrzeżem Ameryki Centralnej i Północnej.

—o:O:o—

Izba przemysłowo - handlowa w Krakowie zwraca uwagę zainteresowanych eksporterów, iż przy przywozie do Marokka, mogą korzystać z upoważnienia posiadanego przez polskie urzędy celne, do wystawiania świadectw pochodzenia na towary polskie, wywożone zagranicę — co czyni zbędnym wizowanie świadectw tych w konsulatach francuskich w Polsce.

o:O:o

Firma szwajcarska, trudniąca się fabrykacją bawełnianej, jedwabnej i wełnianej bielizny męskiej (opatentowana tkanina „Crepe de sante“) poszukuje przedstawicieli.

Zgłoszenia **tylko pisemne** do Administracji „Przeglądu Kupieckiego“ pod L: 5 3381/38/kar.

OBNIŻKA SKŁADEK ZA UBEZPIECZENIA OD WYPADKÓW

Minister Opieki Społecznej ogłosił rozporządzenie o obniżce na okres od 1 kwietnia 1938 r. do 31 marca 1939 r. składki za ubezpieczenie od wypadków w zatrudnieniu i chorób zawodowych. Obniżkę składek przeprowadza się w ten sposób, że przewidzianą w taryfie składek jednostkę taryfową zmniejsza się z 0.06 na 0.055, a składkę procentową stanowiącą iloczyn z pomnożenia liczby odpowiadającej klasie niebezpieczeństwa danego zakładu pracy przez obniżoną jednostkę taryfową zaokrągla się wzwyż do drugiego ruchu dziesiętnego.

KONTROLA OBROTU TOWAROWEGO

Okólnikiem L. D. IV 7851/3/38 ministerstwo skarbu uzupełniło instrukcję z dnia 22 stycznia 1937 (L. D. IV 1727/3/37) o specjalnej kontroli obrotu towarowego polsko - niemieckiego. W szczególności uzupełnienie idzie w kierunku zwolnienia od świadectw rozrachunkowych również obrazów olejnych i akwarel z poz. 840 polskiej taryfy celnej przywozowej.

XIV. Doroczne Walne Zgromadzenie Członków Stowarzyszenia ku wsparciu żyd. uczniów szkół powsz. im. Feliksa Fromowicza, odbędzie się w sobotę **dnia 30. kwietnia b. r. o godzinie 11.30 przedpołudniem** w budynku szkoły V. im. Kazim. Wielkiego w Krakowie przy ul. Wąskiej 5. W razie braku kompletu odbędzie się następne Walne Zgromadzenie tego samego dnia o godz. 12 w południe bez względu na ilość obecnych Członków.

O liczne przybycie uprasza

WYDZIAŁ.

PODSTAWY ZARZĄDZANIA PRZEDSIĘBIORSTWEM.

W tych dniach ukazało się na rynku księgarskim na nowo opracowane pod redakcją inż. Jerzego Witowskiego drugie wydanie książki p. t. „Podstawy zarządzania przedsiębiorstwem“.

Autorzy podają przystępnie, krótko i zwięźle te wszystkie wiadomości z dziedziny prowadzenia przedsiębiorstwa przemysłowego czy handlowego, które są konieczne dla kupców, przemysłowców itp. w organizacji warsztatu pracy.

W szczególności omawiają: Organizację biura, organizację zakupów, gospodarkę materiałową, organizację sprzedaży, sprawozdawczość w przedsiębiorstwie, wykresy i ich zastosowanie, systemy płac, organizację transportu fabrycznego, higienę pracy, normalizację, kalkulację kosztów własnych, zarządzanie przedsiębiorstwem, organizację przemysłową i ogólną. Książkę uzupełnia 67 ilustracji i cały szereg tablic.

Książka została wydana przez księgarnię Wł. Wilak w Poznaniu i jest do nabycia we większych księgarniach.

Możemy ją polecić wszystkim pracującym na niwie gospodarczej.

NOWY NUMER „POLITYKI GOSPODARCZEJ“

Wyszedł z druku numer 60 dwutygodnika „Polityka Gospodarcza“. Numer ten zawiera treść następującą: „Litwa“ — **Ferdynand Zweig:** „Autarkia w świetle wydarzeń międzynarodowych“ — **Jan Partyka:** „Nie małpować włosko-niemieckich wzorów gospodarczych“ — „Program złudzeń i nieskoordynowanych działań Min. Poniatowskiego“ — **Leon Kozłowski:** „Nasza polityka gospodarcza nie wykorzystała okresu poprawy“ — **Henryk Strasburger:** „Powiększyć dochód narodowy, współpracować z gospodarstwem światowym“ — „Mobilizacja finansowa Anglii na wypadek wojny“ — „Gotowość Niemiec do wojny“ — **„Biurokratyczne drogi nie prowadzą do uprzemysłowienia kraju“ (na marginesie odczytu wiceministra Rosego) — Jerzego Zdziechowskiego:** „Mit złotej waluty“ — **Wiktor Przedpełski-Werke** (o „Wspólnocie interesów“).

ULGI PODATKOWE.

Ulgi podatkowe, które dotychczas były rozrzucone w kilku odrębnych ustawach, zostały skodyfikowane w jednej ustawie ogłoszonej w Dzienniku Ustaw dnia 15 kwietnia br. pod nazwą **„Ustawa o Ulgach Inwestycyjnych“.**

Nowa ustawa obejmuje ulgi dla C. O. P., ulgi dla woj. wschodnich, ulgi dla wiertnictwa naftowego, ulgi dla kopalnictwa rud, ulgi dla nabywców akcyj i udziałów nowo zakładanych spółek o specjalnym celu, ulgi dla nowo wznoszonych budowli, ulgi dla nabywców pojazdów mechanicznych itd.

Ustawę tę wydała w osobnej broszurce księgarnia Wł. Wilak w Poznaniu. Zaznaczyć należy, że broszura oprócz tekstu ustawy podaje obszerny „Zarys ustawy o ulgach inwestycyjnych“ oraz skorowidz. Niska cena zł. 1.20 ułatwi nabycie broszury zainteresowanym.

Szyldy, gablotki, portale itp.

(Rozporządzenie Magistratu z 16 czerwca 1925 r. L. 8556 - VII. 1925)

Magistrat ogłasza niniejszym przepisy rozporządzenia o szyldach, portalach, gablotkach i t. p. z dnia 30 września 1918 r. L. 72708/18 I. b. w brzmieniu ustalonym uchwałami Prezydium miasta z dnia 28 lutego 1925 r. i z dnia 29 kwietnia 1925 r. powziętymi na zasadzie postanowień § 53 Statutu miasta Krakowa. Przepisy te brzmią:

§ 1.

Umieszczanie tablic firmowych, szyldów, godeł i innych oznak kupieckich i przemysłowych, tablic reklamowych, reklam świetlnych, lamp, latarń, szyldów transparentowych, szyldów kolistych, reflektorów i t. p. przedmiotów, dalej gablotek, portali sklepowych, daszków ochronnych nad wejściami do hoteli, kinoteatrów i t. p., balkonów, ganków, wykuszów (erkerów) i innych części domów na chodnik wysuniętych lub wkraczających w słup powietrza nad chodnikiem (§§ 19 i 20 ust. bud.) oraz pokrywanie fasad domów napisami lub malowidłami wymaga zezwolenia Magistratu.

Magistrat obowiązany jest zgłoszenie prośby o zezwolenie załatwić do 6-ciu tygodni. W razie, jeżeli w tym czasie strona nie otrzyma załatwienia, służy jej prawo umieszczenia zgłoszonego urządzenia w tym paragrafie wymienionego.

§ 2.

Interesowani winni do podania o zezwolenie dołączyć dokładny rysunek szyldu, tablicy reklamowej i t. d., z podaniem materiału, napisów, barw, rozmiarów, sposobu utwierdzenia i położenia na fasadzie.

O ile z umieszczeniem tych przedmiotów i urządzeń łączą się roboty, dotyczące konstrukcji budynku, wymienione w § 1 ust. bud., prośba o zezwolenie ma być poparta planami, wykonanymi zgodnie z przepisem §§ 5 i 6 ust. bud., jeżeli zaś łączą się z tym roboty, o których mowa w § 3 ust. bud., ma uprawniony przedsiębiorca przed rozpoczęciem robót zawiadomić o nich Budownictwo miejskie i podpisać wymaganą deklarację.

Zezwolenia należy odmówić, jeżeli urządzenia, o których mowa w niniejszym rozporządzeniu nie będą odpowiednie ze względu na swój kształt, rysunek, barwę i t. p., albo niezgodne z otoczeniem, a szyldy (tablice reklamowe i t. p.) nieczytelne, błędne i w języku dla ogółu ludności niezrozumiałym.

Szyldy poprzeczne pod względem swego umieszczenia muszą odpowiadać postanowieniom § 116 Regulaminu czystości dla miasta Krakowa z roku 1884.

§ 3.

Tablice firmowe poziome, o ile nie przekraczają rozmiarów 40/30 cm. nie podlegają zgłoszeniu do Magistratu. Nie wolno ich jednak umieszczać na częściach architektonicznych fasad. W razie nieodpowiedniego ich umieszczenia lub gdyby nie odpowiadały postanowieniom § 2 (ustęp przedostatni) może Magistrat nakazać przeniesienie ich na inne odpowiedniejsze miejsce lub też ich usunięcie.

§ 4.

Jeżeli przedmioty, o których mowa w § 1 są wysunięte na chodnik lub wchodzą w słup powietrza ponad ulicą publiczną, natenczas należy za zezwolenie na umieszczenie uiścić na rzecz funduszu miejskiego następujące jednorazowe opłaty, a mianowicie:

za umieszczenie:

1) poprzecznych tablic firmowych, szyldów, szyldów transparentowych lub świetlnych, godeł i innych oznak kupieckich i t. p. występujących w ulicę co najwyżej 80 cm.
a) w Dzieln. I. do VIII. i w Dzieln. XXII — 50 zł.
b) w Dzieln. IX. do XXI. — 30 „
c) poprzecznych godeł rękodzielniczych, których właściciele nie posiadają wystawy ani gablotki (w całym mieście) — 20 „

2) balkonów o wymiarze normalnym oznaczonym przepisem § 19 ust. bud. (1 m. 25 cm.) a najwyżej 4 m. długości:
a) w Dzieln. I do VIII i w Dzieln. XXII — 300 zł.
b) w Dzieln. IX. do XXI. — 120 „

5) markiz sklepowych płóciennych:
a) w Dzieln. I. za każdy m² powierzchni — 20 zł.
b) w Dzieln. II. do VIII. i w Dzieln. XXII za każdy 1 m² powierzchni — 10 zł.
c) w Dzieln. IX. do XXI. za każdy m² pow. — 5 zł.

Wymienione pod 1, 2 i 5 opłaty obowiązani są uiszczać właściciele szyldów, godeł, gablotek, tablic firmowych i t. p., opłaty zaś wymienione pod 3 i 4 właściciele odnośnych realności.

§ 5.

Zezwolenie na umieszczenie przedmiotów, o których mowa w § 4 poz. 1 i 5 przywiązane jest do osoby posiadacza handlu, przemysłu, biura, któremu zezwolenia udzielono i gaśnie ze zmianą osoby.

Zezwolenie może być każdego czasu cofnięte, za poprzednim **trzechmiesięcznym** wezwaniem przez Magistrat do usunięcia, a właściciel obowiązany jest usunąć szyld, godło, gablotkę i t. p. bez żadnych pretensji natychmiast po upływie terminu, pod rygorem usunięcia na jego koszt i niebezpieczeństwo.

Właściciel szyldu, godła, gablotki i t. p. nie może sobie rościć żadnych pretensji do całkowitego lub częściowego zwrotu należytości, jeżeli z udzielonego pozwolenia nie skorzysta, szyld, gablotkę itp. usunie lub jeżeli zezwolenie zostanie cofnięte.

Zezwolenie na umieszczenie urządzeń, o których mowa w § 4 ust. 3 i 4 gaśnie z chwilą zburzenia domu, względnie wcześniejszego usunięcia tych urządzeń. Wyjątkowe postanowienia co do portali drewnianych w Dzieln. I i w głównych ulicach innych dzielnic zamieszczone są w § 8.

§ 6.

Za umieszczenie innych przedmiotów wkraczających w słup powietrza poza ulicą, jak np. daszki ochronne (markizy) nad wjazdami lub wejściami do hoteli, teatrów i tp., dalej stopni, poręczy, daszków okapowych, wreszcie przedmiotów wymienionych w § 4, a wykraczających poza zwyczajną miarę wymierzy Magistrat w każdym poszczególnym przypadku opłatę przy udzieleniu zezwolenia.

Co do terminu usunięcia powyższych przedmiotów i urządzeń, mają zastosowanie przepisy § 5, a co do opłat przepisy ostatniego ustępu § 4.

§ 7.

Za lampy bez napisów nie pobiera się opłat.

§ 8.

Od dnia wejścia w życie niniejszego rozporządzenia jest wzbronione urządzanie drewnianych portali i gablotek w całej Dzieln. I. oraz w ulicach głównych w innych dzielnicach.

Istniejące dotychczas przy tych ulicach drewniane portale sklepowe mogą pozostać do końca roku 1925.

Wyjątkowo w przypadkach na uwzględnienie zasługujących, może Magistrat termin pozostawienia dotychczasowych portali odroczyć nie dłużej jednak jak do końca roku 1926.

Na przyszłość dozwolone są w powyższych ulicach tylko takie portale sklepowe, które nie wychodzą poza lica muru, w szczególności nie mogą wychodzić poza lico muru skrzynki ze zwiniętą falistą żaluzją.

Wszelkiego rodzaju gablotki w powyższych ulicach, a zatym wszelkiego rodzaju szafki oszklone, przeznaczone na wystawienie towarów muszą być w mur wpuszczone i poza jego lico nie mogą wystawać.

§ 9.

Przedmioty i urządzenia wymienione w niniejszym rozporządzeniu mają być zawsze czysto i należycie utrzymane.

§ 10.

Za wszelkie następstwa wynikłe z powodu nienależytego utrzymania, wzgl. złego przytwierdzenia urządzeń, wymienionych w niniejszym rozporządzeniu, ponoszą odpowiedzialność ich właściciele.

Jeżeli zaś mimo zaprzestania handlu, przemysłu i tp., szyld, gablotka i tp. przedmioty nie będą usunięte, odpowiedzialność, o której mowa w poprzedzającym ustępie, ponosi właściciel realności.

§ 11.

Niestosujący się do postanowień niniejszego rozporządzenia będą karani w myśl przepisu § 60 ustęp 30 Statutu dla m. Krakowa karą pieniężną aż do wysokości 200 zł. lub w razie niemożności uiszczenia kary pieniężnej karą aresztu do 20 dni, o ile przewinienia nie podpadają ukaraniu w myśl przepisu § 59 ustawy bud., wzgl. w myśl przepisów powszechnej ustawy karnej.

Przekraczający przepisy niniejszego rozporządzenia odpowiadają nadto za wyrządzoną szkodę.

§ 12.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem jego ogłoszenia.

Magistrat wzywa do ścisłego przestrzegania przepisów powyższego rozporządzenia, przyczym zwraca uwagę, że urządzenia podpadające pod postanowienia powyższego rozporządzenia, umieszczone bez uprzedniego zezwolenia Magistratu usuwane będą z urzędu na koszt i niebezpieczeństwo ich właścicieli, a winni przekroczenia tych przepisów będą nadto pociągani do odpowiedzialności karnej po myśli § 11 tego rozporządzenia.

Równocześnie podaje Magistrat do wiadomości, że przy M. Muzeum techniczno - przemysłowym, przy ul. Smoleńsk utworzono poradnię dla spraw szyldów, portali, gablotek i t. p., która udziela bezpłatnie porad co do projektów powyższych urządzeń oraz sporządza za zwrotem własnych kosztów projekty tych urządzeń.

PRZECIW ELIMINOWANIU KUPIECTWA ZBOŻOWEGO.

Ministerstwa P. H., Rolnictwa i Sk., otrzymały uchwałę, powziętą ostatnio przez doroczne walne zgromadzenie kupców zbożowych Ziem Zachodnich, skierowaną przeciwko tworzeniu z pieniędzy skarbowych przedsiębiorstw handlu ziemiopłodami.

Kupiectwo zbożowe Ziem Zachodnich domaga się, ażeby Państwo zaniechało tworzenia przedsiębiorstw handlu ziemiopłodami, w których kapitał w całości czy też w części pochodzi ze skarbu państwa, bez względu na to, czy pieniądze państwowe określone będą jako specjalny kredyt lub też przybrane w inną formę.

Kupiectwo zbożowe Ziem Zachodnich, wskazując na nierówne warunki konkurencyjne inicjatywy prywatnej i państwowej, domaga się wyraźnego zakreślenia ram działalności „Związku Gospodarczego Spółdzielni Rolniczych i Zarobkowo - Gospodarczych w Warszawie", powstałego z „Pezetów".

Związek ten winien być nastawiony wyłącznie na obsługę zrzeszonych w nim spółdzielni. W szczególności Związek ten działać winien na podstawie równych praw i obowiązków solidnych przedsiębiorstw zbożowych w Polsce.

Związek ten nie powinien stać się kontrolerem działalności przedsiębiorstw prywatnych w Polsce nie powinien korzystać z żadnych preferencyj importowych i eksportowych, nie powinien być powoływany do wyłącznego spełniania pewnych akcyj zleconych.

Postępowanie z zaświadczeniami walutowymi i świadectwami rozrachunkowymi przy odprawie celnej wywozowej przesyłek pocztowych.

Celem uproszczenia manipulacji zaświadczeniami walutowymi przy wywozie towarów pocztą Ministerstwo Skarbu zarządziło (okólnik L. D. IV. 3847/3/38) aby podurzędy celne, przy urzędach pocztowo celnych i pocztowych urzędach wymiany, po dokonaniu odprawy celnej, poświadczały obie karty zaświadczenia walutowego (II i III) i, nie żądając potwierdzenia przez organa pocztowe wywozu przesyłek za granicę przesyłały kartę II zaświadczenia walutowego do Polskiego Instytutu Rozrachunkowego. W związku z tym zbędne jest potwierdzenie przez organa pocztowe wywozu towarów zagranicę (§ 7, p. 3, lit. c, instrukcji z 15 maja 1936 r.). Analogicznie należy postępować przy poświadczeniu i wysyłaniu do Polskiego Instytutu Rozrachunkowego odcinków świadectw rozrachunkowych na towary wywożone w przesyłkach pocztowych t. j. w tym przypadku nie należy żądać od organów pocztowych potwierdzenia wywozu towarów zagranicę. Tym samym ulegają odpowiedniej zmianie postanowienia odnośnych przepisów o świadectwach rozrachunkowych.

Wydawca: Krakowskie Stowarzyszenie Kupców Redaktor odpow. N. Józef Haller
Drukarnia Józefa Fischera Kraków, Grodzka 62. — Telefon 104-12.